

INTERNATIONAAL TANDARTSEN-CONGRES TE WEENEN

20—23 Sept. 1951

Ter herdenking van het 90-jarig bestaan van de „Verein österreichischer Zahnärzte” werd van 20—23 Sept. l.l. in Wenen een congres belegd dat over de 800 deelnemers telde en waar van vrijwel alle landen der wereld prominente vertegenwoordigers aanwezig waren.

Na een welkomstrede van de Bondskanselier, van de Bondsminister voor Onderwijs, van de Burgemeester en van de Rector der Universiteit hield Prof. Dr. F. Driak, leider van het Tandheelk. Instituut der Universiteit en president van de „Verein österreichischer Zahnärzte” de openingsrede, waarin hij de grote vooruitgang der tandheelkunde in de 90 jaren die achter ons liggen beschreef en met name het aandeel van de Weense school daarbij in het licht stelde. Later spraken nog de Dekan van de Medische faculteit Prof. Dr. Karl Fellingner en de ere-president van het Congres en president van de „Österreichische Ärztekammer” Dr. Wilhelm Demuth, die beiden op de volledig medische opleiding van de Oostenrijkse tandartsen wezen.

Het zou te veel ruimte in beslag nemen het overweldigend aantal voordrachten hier in extenso te vermelden. Bepalen wij ons dus tot een aantal belangwekkende onderwerpen, behandeld door bekende figuren:

Prof. Dr. M. Wolf, Würzburg: Biologische und bakteriologische Probleme der Hydroxyl Ionophorese; Dr. M. Mathis, Graz: Methoden der Bestimmung des Vorliegens einer Herdinfektion; Dr. A. Hruska, Gardone: Parodontose beim Höhlenbären; Prof. Dr. M. A. Gins, Berlijn: Die moderne Bakteriologie in der Zahnheilkunde; Prof. Dr. O. Müller, Bazel: Über den interdentalen Füllungsrand; Dr. F. Prader, Davos: Die neuzeitliche Granulomfüllung mit Apicoflux und Vioformapulver; Dr. H. Mühlemann, Zürich: Die Periodontometrie in den Praxis; Prof. Dr. U. Gerlach, Berlijn: Die Bedeutung überschwelliger Funktionsreize und herabgesetzter periodontaler Schmerzreaktionen in Kausal Komplex der Parodontose.

Prof. Dr. W. Wild, Zürich (inmiddels overleden): Die funktionelle Prothetik; Prof. Dr. F. Peter: Alte und neue Brückenkonstruktionen; Prof. Dr. F. Driak: Biologische Röntgentherapie in der Stomatologie; Prof. Dr. M. Dechaume, Parijs: Postoperative Erkrankungen und Komplikationen in der Stomatologie; Prof. Dr. R. Trauner, Graz: Die linguale Alveolarkammerplastik im Unterkiefer; Prof. Dr. K. Häupl, Innsbruck: Zur Frage der Kieferorthopädische Frühbehandlung; Dr. K. Thielemann, Frankfurt a. M.: Vergleichende Anatomische röntgenologische und funktionelle Untersuchungen eines Falles über die Abhängigkeit der Kiefergelenke von der Bezahnung; Dr. L. Petrik, Wenen: Die Behandlung des seitlichen Kreuzbisses mit dem Aktivator; Dr. J. Kalmay, Zagreb: Dissolvo — allergische Reaktionen und Fokalinfection.

De voordrachten der niet aanwezige op het programma vermelde medewerkers werden voorgelezen: Ch. F. L. Nord, Amsterdam: Dentofaciale Orthopädie und praktische Orthodontie; Prof. Dr. G. Korkhaus, Bonn: Reihenuntersuchungen zur Genese von Gebissanomalien; Prof. Dr. J. Eschler, Freiburg i. Br.: Kontinuierliche Zug- und Druckspannungen im Experiment und in der Klinik.

Gedurende dit, uit het bovenstaande wel blijkende, uiterst belangrijke congres was in het Tandheelkundig Instituut een industriële tentoonstelling ingericht, waar talrijke firma's uit binnen- en buitenland vertegenwoordigd waren en die zeer veel bezoek trok.

Het spreekt vanzelf dat er ook voldoende voor aangename afleiding werd gezorgd: de „Lissinger Keller”, het banquet in de „Rathauskeller” en de feestelijke ontvangst door de burgemeester op het stadhuis waren daarbij hoogtepunten. Een zeer geslaagd congres!

PROF. DR. MED. WALTHER WILD †

De „Schweiz. Monatsschrift für Zahnheilkunde” meldt het overlijden op 3 October j.l. van Prof. Wild, hoogleraar in de prothetische tandheelkunde aan de Universiteit van Zürich.

Prof. Wild, die in 1908 te Zürich tot tandarts werd bevorderd, nam enige jaren later de medische studie weer op en promoveerde in 1916 tot Dr. medicinae op een proefschrift: „Ueber die Tuberkulose des Oberkiefers”. In 1927 verscheen zijn „Habilitationsschrift”, getiteld: „Beitrag zum Kariesproblem”. Nadat hij in 1920 en 1927 reeds enige leeropdrachten aan de Universiteit van Zürich had vervuld, werd hij in 1931 benoemd als opvolger van Prof. Gysi tot hoogleraar in de prothetische tandheelkunde. Van 1939—1942 en 1947—1951 was hij bovendien Directeur van het Tandheelkundig Instituut te Zürich. Zijn kortelings uitgegeven en met veel zorg geschreven „Funktionelle Prothetik” verwierf ook in Nederland veel waardering.

Als getrouw bezoeker van internationale congressen, waar hij verschillende malen het woord voerde, was hij voor vele Nederlandse collegae geen onbekende.

De overledene bereikte de leeftijd van 68 jaar.

Een in memoriam is op blz. 954 opgenomen.